

"Te kuljette eksyksissä, koska ette tunne pyhiä kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa." (Matt.22:29)

Yrjö Niemi

LÄHETYSTYÖ – SIELUJEN VOITTAMINEN

LÄHETYSKÄSKY

Helatorstaina ennen taivaaseenastumistaan Jeesus antoi opetuslapsilleen lähetyksensä: **"Ja kaikille kansoille, Jerusalemita alkaen, on Hänen nimessään saarnattava parannusta ja syntien anteeksiantamista. Te olette tämän todistajat." Luuk. 24:47-48. "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskennyt teidän noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti." Matt. 28:18-20. "Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumi kaikille luoduille. Joka sen uskoo ja saa kasteen, on pelastuva. Joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen. Ja niitä, jotka uskovat, seuraavat nämä tunnusmerkit: Minun nimissäni he ajavat pois pahoja henkiä. He puhuvat vierailta kielillä. He tarttuvat käsin käärmeisiin, ja vaikka he juovat tappavaa myrkyä, se ei vahingoita heitä. He panevat kätensä sairaiden päälle, ja nämä paranevat." Mark.16:15-18.**

Paavali kirjoittaa: **"Onhan kirjoitettu: Jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä pelastuu. Mutta kuinka he voivat huutaa avukseen sitä, johon eivät usko? Kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Kuinka he voivat kuulla, ellei kukaan julista? Kuinka kukaan voi julistaa, ellei häntä ole lähetetty? Onhan kirjoitettu: Kuinka ihanat ovat ilosanoman tuojan askeleet!" Room.10:13-15.** Puhuessaan Jumalan taisteluvälineistä efesolaiskirjeessä Paavali sanoo mm. **"Rukoilkaa myös minun puolestani, että minulle annettaisiin oikeat sanat suuhun, kun ryhdyn puhumaan, ja että voisin rohkeasti julistaa evankeliumin salaisuutta, jonka vuoksi olen lähettiläänä, nyt vankilassa. Rukoilkaa, että voisin puhua rohkeasti, niin kuin minun tulee." Ef.6:19-20.**

LÄHETYSKÄSKY RIITTÄÄ LIIKKEELLELÄHTÖÖN

Lähetyksessä kuuluu kirkon olemukseen. Tavalliset kristityt ovat rukoilleet, lähteneet ja lähettäneet. Ensimmäisellä kristillisellä vuosisadalla evankeliumi levisi lähes koko silloiseen tunnettuun maailmaan. Kristinusko on maailman suurin uskonto, mutta silti kaksi kolmannesta maailmasta elää sen ulkopuolella. Tässä osassa maailmaa on myös suurinta köyhyyttä ja puutetta. Kristityillä on suhteessa lähetykseen vain kaksi vaihtoehtoa: lähteä tai lähettää. Vain omaa uskoaan rakentava, itseensä sulkeutunut seurakunta on kuollut seurakunta. Kaikkien tehtävä ei ole lähteä työhön ulkomaille, mutta kaikkien tehtävä on olla mukana Jumalan lähetyksessä.

Eräältä lähetysohjelmaa lähtevältä kysyttiin hän kutsumuksestaan. Hän vastasi: "Tarvitsisin selvän kutsun jäädä kotimaahan. Jos en sitä saa, lähdän." Kerrotaan tarinaa kahdesta miehestä, jotka kävelivät meren rantatietä-

kolla. Laskuveiden vuoksi hiekalla oli paljon meritähtiä, jotka kuolisivat siinä ennen seuraavaa veden nousua. Toinen miehistä otti yhden meritähden käteensä ja kantoi sen veteen, jossa sen elämä jatkui. Sitten hän teki saman toiselle ja kolmannelle. Vierellä kulkeva tokaisi: "Eikö tuo ole aivan hullua? Noita on tässä rannalla miljoonia. Eihän tästä ole noille kaikille mitään hyötyä." Tähän toinen vastasi: "Ei olekaan. Mutta tälle yhdelle on." Ja hän vei seuraavan meritähden veteen.

Jumalan valtakunnassa yksi ihminen on tärkeä. Kun Kristus kohtaa ja lähettää yhden ihmisen, joka voi kertoa evankeliumin jollekin toiselle, kukaan ei tiedä, millainen siunauksen ketju siitä seuraa.

LÄHETYS JA HERÄTYS

Lähetys ja herätys kuuluvat yhteen. Kun Jumala antaa herätyksen aikoja, myös tahto tehdä jotain lähetyksen hyväksi, lähetyksenäkö, herää ja kasvaa. Lähetys elää herätyksestä ja aito herätys kanavoituu aina lopulta lähetykseen. Ensimmäinen suomalainen lähetystyöntekijä lähti 1800-luvun alussa lähetystyöhön herrnhutilaisten lähettinä Saksan kautta Surinamiin, Etelä-Amerikkaan, jossa hän pian kuoli sairauksiin. Pietismi ja herrnhutilaisuus sen yhtenä haarana olivat ensimmäinen suuri herätyksen aalto uskonpuhdistuksen jälkeen. Ne olivat synnyttäneet myös voimakkaan lähetysherätyksen Euroopan luterilaisissa kirkkoissa, ja seurauksena lähetettiin n. 300 lähettä.

Kaikki Suomen luterilaisen kirkon herätysliikkeet ovat kantaneet pietismin perintöä. Esimerkkinä vaikka rukouksellisuus ja sen johtohahmo Abraham Achrenius. Hän oli tullut elävään uskoon ns. kartanoherätyksessä, jossa oli mukana Siperian Tobolskissa vankeina olleita karoliiniupseereja, jotka puolestaan olivat kokeneet pietistisen herätyksen siellä vankeusaikana.

Kun Martti Rautanen, Inkerinmaan poika, lähti yhdeksän muun lähetin kanssa Afrikkaan, Suomessa elettiin nälkävuosia, mutta silti haluttiin antaa Jumalalle. Rautasen kylvämä siemen on kantanut suuren sadon. Silloisessa Ambomaassa, nykyisessä Namibiassa, on kukoistava kristillinen kirkko, jonka jäsenmäärä on neljännes koko kansan väkiluvusta. Kun Afrikassa oli kristittyjä vuonna 1900 noin 10 miljoonaa, nyt vuonna 2007 heitä oli 420 miljoonaa. Kristittyjen osuus on noussut alle kymmenestä prosentista lähes viiteenkymmeneen.

Kiinasta ajettiin kristityt lähetystyöntekijät 1940-luvun lopussa, mutta kristinuskon siemen jäi. Nykyään Kiinan kristittyjen lukumäärä lähenee sataa miljoonaa. Jumala antaa kasvun usein juuri vaikeuksien keskellä.

Kuinka kyllään on oikeutta kuulla evankeliumia kahdesti, ennen kuin jokainen on kuullut sen edes kerran? Eräs ihminen kysyi Jumalalta: "Miksi et tee mitään maailman hädän poistamiseksi?" Jumala vastasi: "Ajattelin kysyä sinulta juuri samaa."

ME HYVÄOSAISET

Kaksi ja puoli miljardia ihmistä ei ole koskaan kuullut evankeliumia. Me suomalaiset olemme kuulleet sen sitäkin useammin. Pohjoismaiden uskovat eivät koskaan ole olleet yhtä varakkaita kuin nykyisin, ja silti vapaaehtoinen lähetyskannatus vähenee lähes kaikkialla Pohjolassa.

Tässä maailmassa on ihmisten välillä valtavat tuloerot ja suunnattomat epäoikeudenmukaisuudet. 20% maailman ihmisistä käyttää 80% maailman kaikista luonnonvaroista. Me olemme noita hyväosaisia. Samanaikaisesti on kuitenkin selvää, että vauraus ei tuo mukanaan onnellisuutta eikä köyhyys ilman muuta merkitse, että ihmiset olisivat onnettomia. Yksinkertaisissa oloissa elävä voi olla tyytyväisempi kuin kaikkien hyödykkeiden ympäröimä länsimaalainen hyvinvointi-ihminen.

Suuri köyhyys tuo kuitenkin mukanaan monia suuria ongelmia, kuten rikollisuutta, aidsia > 40 miljoonaa on saanut HIV-tartunnan, muita sairauksia, koulunkäyntimahdollisuuksien puutetta, juomaveden vähyyttä, yhteiskunnallista eriarvoisuutta. Sanalla sanoen: heikot lähtökohdat ihmisarvoiseen elämään. Köyhyyttä on myös se, ettei tunneta evankeliumia. Siksi lähetys alkaa myös jo kotiovelta.

Kaikilla ihmisillä on oikeus saada kohtuullinen toimeentulo ja riittävät elämän eväät. Lähetyksen yksi ulottuvuus on taseus: me, joilla on paljon, jaamme heidän kanssaan, joilta puuttuu paljon. Paavali kirjoittaa tästä 2. Kor. 8. ja 9. luku. Taseus ei ole kuitenkaan lähetyksen syvin olemus. Myös korkean elintason maat ovat haaste lähetykselle. Kaikkialla missä Jumalan rakkaus ja Kristuksen sovitustyö ovat edelleen tuntemattomia, tarvitaan kristillistä todistusta evankeliumin muutosvoimasta. Lähetys on Jumalan valtakunnan tuomista sinne, missä sitä ei vielä tunneta.

MILLOIN ON LÄHETYKSEN AIKA

Kun suomalaiset lähetysoikeudet 1900-luvun alkupuoliskolla menivät Kiinan sydänmaalle, alueelle missä ei koskaan ollut kuultu evankeliumia, kristityiksi kääntyneet ihmiset kysyivät heiltä: ”Kuinka kauan teidän maassanne on tunnettu tämä hyvä sanoma?” He vastasivat: ”Useiden satojen vuosien ajan.” Silloin kiinalaiset sanoivat: ”Voi, miksi ette tulleet aikaisemmin? Isämme ja esi-isämme ovat kuolleet tuntematta sitä.”

Tansaniassa Morogoron hiippakunnassa savannilla elävän kansan parissa on 2000-luvun alussa eletty suuren herätyksen aikaa. Kymmenen vuoden kuluessa luterilaiseen kirkkoon on liittynyt yli 15000 ihmistä. Yhteisen henki on virinnyt, riitoja ratkaistaan neuvottelemalla, ei aseilla, monet armolahjat ovat käytössä, sairaiden puolesta rukoillaan ja useat ovat parantuneet. Kun paikalliset evankelistat menevät etsimään uusia saarnapaikkoja, sana on jo levinnyt heidän edellään. Väkeä tulee nopeasti paikalle. Monesti evankelistat kuulevat saman kysymyksen kuin lähetysoikeudet aikoinaan Kiinassa: ”Miksi ette ole tulleet aikaisemmin? Me olisimme tarvinneet tätä hyvää sanomaa. Meidän isämme ovat kuolleet tuntematta tätä aarretta.”

Mitä me voimme tehdä? Onko meillä aikaa lähetykselle?

FAKTATietoja suomalaisesta lähetysoikeudesta

Suomen Lähetysseuralla on toimintaa lähes 30 maassa viidellä mantereella. Työntekijöitä vuoden 2009 lopussa oli 335, joista 149 toimi lähetysoikeudessa ulkomaisten kirkkojen ja järjestöjen työyhteydessä. Lähetysseura on vuodesta 1870 lähtien lähettänyt yli 1 500 työntekijää Afrikkaan, Aasiaan, Oseaniaan, Lähi-itään, Eurooppaan ja Latinalaiseen Amerikkaan. Työntekijät ovat edustaneet yli 70 ammattialaa ja käyttäneet työssään yli 30 kieltä. Tähän värikkääseen joukkoon haetaan jatkuvasti uusia työntekijöitä.

Lähetysseuran työ on laajinta Afrikassa, jossa seura toimii yhteistyössä paikallisten luterilaisten kirkkojen ja muiden ulkomaisten lähetysoikeuksien kanssa. Merkittävimmät yhteistyökumppanit ovat Tansanian, Namibian ja Etiopian evankelisluterilaiset kirkot. Lähetysseuran työntekijät osallistuvat julistus- ja seurakuntatyöhön, koulutukseen, terveydenhuoltotyöhön, hallinnon ja taloudenhoidon tehtäviin sekä erilaisiin kehitysprojekteihin.

Aasiassa Lähetysseuran työntekijät työskentelevät suurten maailmanuskontojen keskellä: Pakistanissa islam, Nepalissa hindulaisuuden, Thaimaassa buddhalaisuuden ja kiinalaisilla alueilla taolais-konfutselaisen kansanuskonnon parissa. Suurkaupunkityössä Hongkongissa, Bangkokissa ja Taiwanissa Lähetysseura tekee evankelioimis- ja diakoniatyötä. Pakistanissa työ keskittyy seurakunta-, koulu- ja terveydenhuoltotyöhön. Nepalissa pääpainoalueena ovat kehitysprojektit köyhissä maaseutukylissä ja mielenterveys- ja nuorisotyö. Euroopassa Lähetysseura toimii Ranskassa, Venäjällä ja Virossa. Euroopassa tehtävä työ keskittyy evankelioimis-, nuoriso- ja muslimityöhön.

Lähetysseura on yksi Suomen suurimmista kansalaisjärjestöistä, joka kanavoi valtion kehitysyhteistyövaroja kehitysmaihin. Lähetysseura toteuttaa tällä hetkellä 64 kehitysyhteistyöhanketta Aasiassa, Afrikassa ja Latinalaisessa Amerikassa. Lähetys- ja kehitysyhteistyötä tehdään yhteistyössä paikallisten, lähinnä luterilaisten kirkkojen ja paikallisten ja kansainvälisten järjestöjen kanssa. Keskeisimmät toimintamuodot ovat seurakuntatyö, kristillinen kasvatus, diakonia- ja sosiaalityö, terveydenhuolto ja koulutus.

Suomen evankelisluterilaisen kirkon lähetystyön muita kanavia ja järjestöjä ovat

- Evankelis-luterilainen Lähetysyhdistys Kylväjä
- Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat
- Suomen Evankelisluterilainen Kansanlähetys
- Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys
- Suomen Pipliaseura
- Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland

Muiden kirkkojen lähetystyöstä voi mainita Fida Internationalin. Se on vuonna 1927 perustettu Suomen helluntaiseurakuntien lähetys- ja kehitysyhteistyöjärjestö. Sana fida on latinaa ja merkitsee uskollista ja luotettavaa. Fidalla on noin 350 lähetystyöntekijää 60 maassa. Lisäksi satoja nuoria ja aikuisia on vuosittain liikkeellä lyhytaikaisissa lähetystehtävissä. Noin puolet lähetystyöntekijöistä työskentelee alueilla, joilla ei ole elinvoimaisia kristillisiä seurakuntia. Noin 70 henkilöä palvelee kehitysyhteistyötehtävissä oman ammattinsa pohjalta. Suomen ulkoasiainministeriöllä ja Fidalla on kumppanuussopimus, jonka puitteissa toteutetaan lähes 40 maata käsittävää kehitysyhteistyöohjelmaa. Ulkoministeriön kehitysyhteistyötukea Fida on saanut jo vuodesta 1974.

Suomen Vapaakirkko on perinteisesti toiminut yhteistyössä eri lähetysjärjestöjen kanssa eikä keskittänyt työtä jollekin omalle lähetysasemalle, joten kohdemaita lähettien määrään nähden on paljon. Tällä hetkellä lähettejä on 34, kohdemaita 13: Ecuador, Etiopia, Gambia, Intia, Kaukoitö, Kongo, Malesia, Mongolia, Nepal, Papua-Uusi-Quinea, Peru, Thaimaa ja Venäjä.

KYMMENEN KESKUSTELUTEESIÄ LÄHETYSTYÖSTÄ

1. Lähetys on kirkon syvin olemus. Se on Jumalan rakkauden jakamista sanoin ja teoin lähellä ja kaukana.
2. Lähetystyössä kristitty ja seurakunta toteuttavat kirkon tehtävää kaikkien maantieteellisten ja kulttuuristen rajojen yli. Jos seurakunta ei toiminnallaan ylitä erilaisia rajoja, se näivettyy.
3. Oman uskonnon harjoittaminen ja siitä kertominen on ihmisoikeus. Evankeliumi on aarre, joka yhä edelleen puhuttelee ihmistä.
4. Kirkko on vaarassa menettää identiteettinsä, jos julistus, palvelu ja yhteys eivät toteudu kirkon lähetystyössä tasapainoisella tavalla.
5. Kansainvälinen diakonia on olennainen osa lähetystyötä.
6. Lähetystyö rakentaa oikeudenmukaisuutta, sovintoa ja rauhaa. Evankeliumi on lääke, jota maailma tarvitsee kipeästi.
7. Lähetystyö on vahvistanut monien yhteisöjen kielellistä ja kulttuurista identiteettiä sekä auttanut niitä selviämään kaupallisuuden paineessa.
8. Kaikissa yhteisöissä ja kulttuuriympäristöissä ilmenee epäoikeudenmukaisuutta ja rakkaudettomuutta. Evankeliumi haastaa muutokseen kaikkia, mukaan lukien meidät itsemme.
9. Lähetystyöhön kuuluu aina dialogi. Se on vuorovaikutusta, joka perustuu toisen ihmisen kunnioittamiseen, kuunteluun ja häneltä oppimiseen kulttuurista tai uskonnosta riippumatta. Dialogi nousee oman uskon arvostamisesta ja siihen liittyy luonnollisena osana uskosta kertominen muille.
10. Kristityt tarvitsevat toisiaan antaakseen yhteisen todistuksen Herrastaan. Lähetystyö on käytännön ekumeniaa. (www.mission.fi)

MONENSUUNTAINEN LÄHETYS

Lähetystyö on aina rajojen ylittämistä Kristuksen kanssa. Maantieteellisten ja kielellisten rajojen lisäksi on ylitettävä suuria kulttuurieroja. Idässä ja etelässä eletään aivan toisin kuin läntisen maailman maissa. Lähetystyö on ennen suuntautunut lähinnä pohjoisesta etelään. Tilanne on kuitenkin olennaisesti muuttumassa. Pohjoisessa kirkkojen jäsenmäärät laskevat, muualla maailmassa ne ovat nousussa. Tällä hetkellä ns. kolmannen maailman maissa on enemmän kristittyjä kuin länsimaissa. Etelän ja idän kirkot lähettävät lähetystyöntekijöitä enemmän kuin me. Vanhan kristikunnan edustajien rooli lähetyksessä on muuttumassa.

Lähetystyö on kokonaisvaltaista ihmisen kohtaamista. Koko seurakunnan tulee viedä koko evankeliumi koko maailmalle. Se merkitsee ihmisten aineellista auttamista ilman taka-ajatuksia. Se merkitsee rohkeaa evankeliumin julistamista länsimaissa, joissa usko halutaan työntää sivuun julkisesta elämästä. Se merkitsee myös uskonnonvapauden puolustamista vainojen keskellä. Lähetystyötä motivoivat rakkaus, usko ja toivo, joista suurin on rakkaus.

Lähetyskäsken toteuttaminen on seurakunnan ydintehtävä ja eilinehto. Lähetystyö on myös kristittyjen yhteinen tehtävä kirkkokuntiin katsomatta. Kristittyjen tulee antaa yhteinen todistus tälle maailmalle. Lähetys on kristityn elämäntapa.

Lähteet:

Aro-Heinilä, Irja & Junkkaala, Eero 2008. Tehtävä vastaanotettu. Lähetyksen lyhyt mutta hauska oppimäärä. Suomen Lähetysseura, Helsinki.

www.mission.fi